

ὀρίσιν καὶ ἐθέλασιν ἀποσβιώσουν ἄκληροι τὰ ὅσαν τοῦ τάζειν ἀπὸ δικάν της τό-
/ σον ἀπὸ γονικόν της ὅσαν καὶ ἐκεῖνα ὅπου τῆς ἤφηκε ὁ μακαρίτης ὁ ἄντρας της
κα / τὰ τὸ προικοχάρτιν καὶ διαθήκην ὅπου τῆς ἔχειν καμωμένη μάλαμα, ἀσήμι,
μαργα / ριτάρι, ροῦχα, στάμπιλε, μόνμπιλε, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, ἔλα νὰ στρέφονται
εἰς τὶς / πλέα σιμοτέρους της ἐδικούς ὅπου κατεβαίνου ἀπὸ τὸ μέρος της, εἰ δὲ πάλι
στὰ ὅσαν ἔ / χει ἀπὸ τοῦ κυροῦν του νὰ γίνεται κατὰ πού γράφειν ἡ διαθήκη τοῦ
πατέραν του περὸν / νὰ τρώγην καὶ νὰ γοντέρην ὅλες τὶς νιτράδες στάμπιλε, μό-
μπιλε κινητὰ καὶ ἀκίνητα / νὰ τὰ γοντέρην ἡ γυναῖκαν του ἕως ποτὲ κρατεῖν τὴν
τιμὴν του τοῦ χηρευομένου ἔντι / μάν τος. Ἀκόμα καὶ τὸ ἄνωθεν ἀντρόγυνον κάνου
τῆς θυγατέρας τος τὴν μπαρὸν / κοντετζιὸν λέγοντας ὅτιν ὅλα ὅπου τῆς πουργο-
δόθησαν νὰ εἶναι αὐτινῆς καὶ τῶν / κληρονόμων της εἰ δὲν καὶ ἐὰν ὁ Θεὸς νὰ μὴν
τὸ ὀρίσιν καὶ ἤθελε ἀποβιώσειν πρὶ τοῦ / γαμπροῦ ἄκληρην τὸ πουργὶν ὅλον ὅπου
τῆς δώνουσιν τόσον κινητὰν σὰν καὶ ἀκίνητα / νὰ στρέφονται εἰς τὶς πλέα πρό-
ξιμους ἐδικούς περὸν νὰ γοντέρην καὶ ὁ γαμπρὸς τὰ / πράματά της ἕως ποτὲ κρα-
τεῖ τὴν τιμὴν της τοῦ χηρευομένου ἔντιμάν τος. Εἰς δὲ ὅλον / τὸ ἄνω καὶ παρὸν
γεγραμμένον οἱ μερίδες ἀνεπαύθησαν στερεώνοντας τὰ πα / ρὸν μὲ κοντάνα τῆς
κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια 300 / ἥτοι / τρακόσαν ὁ ἀνηλο / γήσας νὰ τὰ ζημιούται
καὶ πάλι τὸ παρὸν νὰ ἔχην τὸ ἀμετάθετον διὰ μαρτυρίας / καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Ἰάκωβος Μαλατέστα βεβαιώνω τᾶνωθε καὶ γράφω καὶ διὰ τῆ συβία μου —

/ — Νικολὸς Μαλατέστα βεβαιώνω τὸ παρὸ προικοσύμφωνο.

/ — Φραντζέσκος Μαλατέστας βεβαιώνω τὸ παρὸ προικοσύμφωνο.

/ — Ἰωάννης Βάβουλας καὶ ἡ μητέρα μου βεβαιώνομε τὸ παρὸ προικοσύμφωνο.

/ — πρὲ Γιώργης Σουμμαρίπας μάρτυρας.

/ — Τζάνες Γρίσπος μάρτυρας :—

/ — Φίλιππος Σουμμαρίπας μαρά[[.]]τυρας

/ — Γεώργιος Ἀκγονάκης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

715

Ἀγοραπωλησία

φ. 380v

Φ 412

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ Φεβρουαρίου 2[[3]]/ 24
εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὕ[πογράφον] / τος νοτάριου ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρ-

ρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου Ἰωάννη τοῦ [Μηνιά] / την ὁ μισέρ Μα-
νώλης Σινγάλας καὶ μισέρ Γεωργιλᾶς Γοργογύρης ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν γκερ[ᾶ
Μαθι] / ἃ συνβία τοῦ μισέρ Μανιοῦ Γερακάρην ὅτιν πῶς δίνει ἐξουσία τοῦ συνβίου
της τοῦ μισέρ Μ[ανιοῦ] / νὰ κάμην τὴν μπαροῦσαν γραφὴν ὡς τὸ ἴδιόν της κορμί
καθὼς ἔχουσιν μιλημένα ὅσα [] / ἦνον πρὸς τὸν μισέρ Θεοδωράκην Τάγαρην.
"Οθεν ὁ αὐτὸς μισέρ Θεοδωράκης ἐγόρασεν ἀπὸ [τὸν καρα] / κύρην Νικολὸ Σιν-
γάλα τὸν ἀδελφὸν τῆς ἄνωθεν κερά Μαθιάς ἓνα κομματάκιν χωρά[φιν εἰς] / τὸ
μέρος τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου καθὼς διαλαβάνει ἡ γραφὴν τος ὅπου ἔκαμαν εἰς τίς
πράξ[ες] / κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου εἰς τὲς 20/ τοῦ ἄνωθεν μηνός. Λοιπὸν
ἐσηκώθη ἡ ἄνωθ[εν] / κερά Μαθιά καὶ συνχύνζειν πῶς ὁ ἀδελφός της δὲν τ' ὠρι-
ζειν νὰ τὸ πουλήσῃ ἐπειδὴ καὶ νὰ [] / σιν κάποιες διαφορὲς ἀναμετάξουν τος
πλὴ ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Θεοδωράκης διὰ [..] / σβήσῃ τὰν σκάνταλα τῶν ἄνωθεν
ἀδελφῶ ἀπὸ καλωσύνην του μὲ καλήν του ὄρεξιν θέ[λειν] / καὶ πουλεῖν τὸ ἄνωθεν
ἴδιον χωραφάκιν τῆς ἄνωθεν κερά Μαθιάς διὰ δέκα πέντε ρ[ε] / ἄλια καθὼς τὸ ἐγό-
ρασεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν ἄνωθεν καρακύρην Νικολόν. "Οθεν ἐπ[εῖ] / δὴν καὶ νὰ μὴν
ἔχῃ τὰ δέκα πέντε ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου νὰ τὰ δώσῃ / τοῦ ἀφέντην
Θεοδωράκην τοῦ ἀφήνῃ τὸ αὐτὸν ἄνωθεν πρᾶμα καὶ ἀκόμην τοῦ δίνει καὶ / τὸ ἄλλον
της πρᾶμα τὸ χωράφιν ὅπου εἶναι σιμά του τοῦ ἄνωθεν χωραφιοῦ ποὺ λογοῦνται
ἓνα / καὶ τὰ δύο νὰ τὰ κρατῇ καὶ νὰ τὰ καρποτρώγῃ ἕως ποτὲ κρατεῖν καὶ ἡ
ἄνωθεν κερά Μαθι / ἃ τὰ ἄνωθεν δέκα πέντε ρεάλια γόδεν πὲρ γόδεν καὶ δώνοντάς
του τὰ δέκα πέντε / του ρεάλια νὰ παίρῃ πάλι τὰ ἴδια πράματα εἰς τὰ χέρια της
καὶ τὰ ἐξῆς πλὴ ὁ / Θεὸς νὰ μὴν τῆς δώσῃ νὰ ἔχῃ χρεῖα καὶ θέλει νὰ τὸ πουλήσῃ
τὸ ἄνωθεν κομμάτιν τὸ χωράφι / ποὺ τῆς πουλεῖν νὰ τὸ ἀγοράζῃ πάλιν ὁ αὐτὸς
Τάγαρης εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν τῶν δέκα πέν / τε ρεαλίω κόνβγοντας καὶ νουλάροντας
πᾶσαν ἄλλα γράμματαν ὅπου νὰ ἔχουσιν ἀνά / μεσόν τος τὰ ἄνωθεν δύο ἀδέλφια
διὰ πινομήν τοῦ ἄνωθεν χωραφιοῦ ξεκαθαίρ / νώντας καὶ τοῦτον ὅτιν εἰς τὸν γκαι-
ρὸν ὅπου νὰ ἤθελεν θελήσῃ ἡ κερά Μαθιά / νὰ δώσῃ τὰ ἄνωθεν δέκα πέντε ρεά-
λια τῆς πακτωσίας νὰ μὴν μπορῇ νὰ τὰ δώνῃ / εἰς ἄλλον γκαιρὸν πάρεξ ἀπὸ ξύλου
ἡγουν ἀπὸς φάγειν τὴν νιτράδαν τῶν αὐτῶν πραγμά / των ὁ μισέρ Θεοδωράκης καὶ
τότεν νὰ τὰ παίρῃ ὅχιν εἰς ἄλλον γκαιρὸν καὶ τὰ ἐξῆς. Οὕτως ἔπραξεν / ὁ ἄνωθεν
μισέρ Μανιὸς ὡς ἄνωθεν κατὰ τὴν ἐξουσία ὅπου τοῦ ἔδωσεν ἡ συνβίαν του μὲ τοὺς /
ἄνωθεν μάρτυρες καὶ ἀπογράφουν καὶ ὑπὸ χειρός τος εἰς ἀσφάλεια καὶ οἱ μερίδες
καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Μανώλης Σινγάλας μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Γεωργιλᾶς Γοργογύρης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε.

/ — Ἐμμανουὴλ Γερακάρης καὶ ἡ συνβία μου βεβαιώνωμε ὡς ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ 1692 Ἀπριλίου 27/ ἦρθεν ὁ μισέρ Θεο / δωράκης Τάγαρης καὶ ὁ μισέρ Μανιὸς
Γερα / κάρης καὶ ἐνουλάραν τὴν ἄνωθεν γρα / φὴν καὶ ἐκάμασιν ἄλλη γραφὴν.

716

Ἀνώνυμο συνάλλαγμα

φ. 380 ΑΓ*

/ δόξαν Θεοῦ 1688/ Φεβρουαρίου 21.

/ + Τὴν σήμερον ἔπесαν εἰσὲ συνίβασιν καὶ συμφωνία ἀνάμεσόν τοσ ἦγουν
ὁ μεγαλειότατος ἀφέντης / Τζαμπατῆς Μπαρόντζης μὲ τὰ ἀνήψιαν του τὸν σινιὸρ
Φραντζεσκάκη Μπαρόντζη καὶ μὲ τίς κυρί / ες τίς ἀδελφές του κυρία Ἀντριανέτα
καὶ κυρία Ἀνεζίνα ἀδέλφια γνήσια παιδιὰ τοῦ / ποτὲ μακαρίτην ἀφέντη Στάη
Μπαρόντζη ἀδελφὸς τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Τζαμπατῆ ὁ ὁ / ποῖος ἄνωθεν ἀφέντης
Τζαμπατῆς ὡς λέγειν ἔχειν σεντέτζια ἀπὸ τὸν ὑψηλότατον / ἀφέντη καπετὰν Τελα-
νάβε καὶ ἄλλα γράμματα ὅπου λέγειν πὼς ἐπρεζενταριστήκασιν ὁμπρὸς / εἰς τὸν
ἀφέντη ἐκεῖνο ἢ ὁποῖα σεντέτζια ὡς λέγειν ἐποφάσιζεν ὅτιν νὰ πάρην ὅλα τὰ ἐμι-
/ σάν του ἀπὸ τὰ πράματα τῶν ἄνωθεν ἀδελφῶν / ὁποῦχασιν / ἀπὸ τῆς λαλᾶ / ς
τοσ τῇ μάνα / τοῦ ἀφέντη / Τζαμπατῆ / καὶ Στάη / τώραν τὴν σήμερον κατὰ τὴν
συμφωνία / ὅπου κάμασιν ἀνάμεσόν τοσ [[τὰ]] θέλει καὶ χαρίζει τοσ ὅλα του τὰ
δικαιώματα ὁποῦχεν νὰ λάβην / ἀπὸ τὸ ἀμπέλι τῶν Ἀγγιδιῶν καὶ ἀπὸ τὸ ἀμπέλι
τῶν Γκεχριῶν καὶ ἀπὸ τὸ ἀμπέλι τῆς Κα / τζάνιδας στὴν Τρυμαλία καὶ ἀκόμη καὶ
ἀπὸ μάλαμα καὶ ἀσήμι καὶ ροῦχαν ὅπου βαστοῦσιν τὰ / ἄνωθεν ἀδέλφια ὅλα τὸς τὰ
ρεφουδάρειν ὡς ἄνωθεν μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ἐπομεῖνα / σιν τὰ ἄνωθεν τρία
ἀδέλφια νὰ δώσουν τοῦ ἀφέντη τοῦ μπάρμπα τοσ τοῦ ἄνωθεν / ἀφέντη Τζαμπατῆ
ρεάλια ἑκατὸν ἦγουν νούμερο 100/ δίνοντάς του τῶρι ὁμπρὸς τὰ εἴκοσιν / ρεάλια
καὶ τὰ ἐπίλοιπα τὰ ὀγδοήντα ξεμπερδεύοντας μὲ τὸν ἀφέντη τὸν μπάρ / μπαν τοσ
τὸν σινιὸρ Ἰακουμάκη Μπαρόντζην τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀφέντη Τζαμπατῆν ἀ / πάνων
διὰ τὴν μπακτωσία τῆς Μπαρμπαριαίνας καὶ τζὶ τόπους τῆς Μεγάλης Βίγλας δι-

* Ἡμίφυλλο ποὺ παρεντίθεται στὰ φύλλα 380, 381. Τὸ κείμενο τῆς πράξης εἶναι διχγραμμένο.